

SZILÁGYI ESZTER ANNA

Szeléna/1

azzal kezdeném hogy idesüt a nap
és ettől borzongani kellene egy
belevalónak mint én
nem nagy belenyugvással viselem
a rámmutató élcet nem ellenkezem
a körömvágóolló és én a bátorodás
szélén ma marginális mindentlehet
holnap hasítunk körömágyba
mert Tarpataki Szeléna sárga haja
nekem a minden a kék gyolcsával
a vizezős kezével kebelére emel
mert sebesült vagyok és fekvő
mindenkivel Szeléna édesem
hagyjuk a lányos susmust zizegős
fodrosfogúak nem lehet ajkunkon a
beszélő szó szélén van a szájbeteg
ség és a torkon a hajoló hátrabicsakló
gyönyörűség
ágyunk havas és este
ha táncoló sündisznók és Weber Krisna
a hat kicsi holdaknak le van
micsodázva a titka fájdalom édesem
környül a végtelen bombázás
vakítok kimerült telepemmel adagol
hatatlan porciók pedig a keresettel
tele van az a bizonyos tárunk már én
is hadd lehessen eleső egyszer földszagú
merthogy a leheletemben sárból vétetnék
és adatnék valakinek a keze közé

Stázi ó

vérzik a lábamtöve
vagy csak a köze rikít
sötétből komplementer butik
a rózsafű hiány
kardamomfű és csillagvirág
terpeszkedik a bükk komondon
(na Csillag Anna, na!
nem ezt ígértem?
hajkölteményt, na nézd!
néznek TÉGEDET!)
folynak a démonszemek
végig az éjszakában
a tájnak feszített
vásznak begöngyölögnek
emelkedett háromszögasztalok
kristályból
sírni a fölszabadult
boldogságtól
olyan az álmom, hogy
vöröskeresztes tárházak
beférnek lópokrócilig
ömlik a meleg
de legalul ottan
háborús mackóban
fülemilyenelv zenél
és
röpül a lebukóvonaton
sokezer katona
Nyina, Nyinácska, édesem,
zöldül az emlékezetem,
néznek ENGEMET!

(SZOLID, CSÖNDES KIS
CSAPATOK VAGYUNK
PIRULUNK KERESZTTÚZBEN)

k. balázs

míg kétkarodba ömlik

a tenger kagylókiválasztása
és sebez éle

addig a tejesember kihordja
magát és elúszik

tudod a nádházak lenyomata
ilyenkor van az égen és

lapátot játszik a plázs
és lazít egy aranyhörccsög

alpakkaláncán már nem
éjszaka van még nem reggel
drágám

míg ez a csillagidő
tornácán kínálja magát
mellényed miriád

eljő a szélhajtó hozzánk
és lepakkol

(ó, a sivatagban pont vörös van)

tudod a hálókat ilyenkor
ánizsozzák halálrafordul
minden tintahal

az égnek álduc aki most kel
már nem éjszaka van
még nem reggel